

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Clementissimis Auspiciis Fridericianis De Emphasi
Sacrarum Vocum, Ex veteri Hist. Hebr. repetenda, publice
cum aliis colloquuntur**

Ad diem XII. Maji A. a partu Virginis MDCCIII. In Auditorio Theologorum

Dassovius, Theodor Dassovius, Theodor

Kiloni[i], 1714

VD18 90523733

Comma IV. Rom. 8. v. 23.

urn:nbn:de:gbv:45:1-10336

libr. Siphra Parte. 1. edit. Ven. in fol. f. 45. & 46. Voluisse etiam simul promittere sacrificia purissima si-
ve purissimas gratiarum actiones, quia sacrificia de
juvencis sumpta debebant esse purissima. Neque
enim tolerabatur bestia, quæ cum alterius speciei
bestia consueverat, nec quæ ad dololatriam adhibita
fuerat, nec quæ esset lacerata, & hinc immunda.
Vid. libr. cit. loc. cit. Huc etiam alludit *Aben Esra*, qui
in h. l. commentatur, juvencorum fieri mentionem,
ut indicentur victimæ majores & præstantiores cum
quibus comparantur gratiarum actiones præstan-
tissimæ & insignes.

COMMA IV.

Rom. 8. v. 23.

**Sed & nos ipsi primitias spiritus
habentes suspiramus, adoptio-
nem filiorum expectantes, &
redemptionem corporis nostri.**

§. I.

Vocantur dona Spiritus. S. quæ in hac, vita ha-
bemus primitiæ siue prægustus illorum do-
norum, quæ in vita æterna capiemus. Pri-
mitiæ enim erant prægustus futuræ messis. Sicut
autem primitiæ dabantur de rebus præstantissimis,
unde patres familias signabant primitias in agro
juncis funiculis, fidem faciente *Bartenora in Mi-
scham Bicurim c. 2. §. 4. & imprimis §. 19.* prout
etiam

etiam signabant eas in arboribus juxta *Piske Tosephoth subnexa titulo Bava Batranum. 218.* ita quoque dona Spiritus S. sunt præstantissima & pluris facienda, quam omnia mundi dona. Sicut etiam primitiæ dabantur tantum de aliquibus rebus. g. de tritico, hordeo, uvis, ficibus, pomogranatis, olivis, & dactylis ut docet *Majmon. T. 3. in libro Bicurim c. 2. §. 2.* ita quoque dona Spiritus S. aliqua tantum nanciscimur in hac vita. Et sicut cum primitiæ darentur, fructus nondum ad decimandi tempus pervenerant juxta *Maimoniden T. 3. in libro Maasar c. 2. §. 6.* ita cum dona Spiritus S. nobis in hac vita dantur, aliud adhuc expectandum tempus est, quo in plenam illorum possessionem admittamur. Præterea sicuti primitiæ columba ornabantur ceu docetur in *Talm. Hierosolimit. titulo Taanith: edit. Cracov. Part. 2. fol. 68. col. 2. in f.* ita etiam dona spiritualia ornantur a Spiritu S. tanquam columba suavissima, qua se in jordane specie manifestavit.

§. II.

Notanter autem dicit Apostolus, quod nos habentes primitias Spiritus suspiremus. Nam si primitiæ offerebantur, suspirabant Judæi ad plenam messem, ut novas fruges novosque fructus eo mederent. Hinc scribit Majmonides, si manipulus paschalis, tanquam primitiæ hordeaceæ, & duo panes pentecostales, tanquam primitiæ triticeæ oblata essent, tunc demum licuisse edere novas fruges. Videatur *T. 3. in Temidin umusaphin c. 7. §. 17. seqq.* unde apparet suspirasse ad messem judæos cum primitiæ oblatae essent.

essent. Perinde etiam nos qui dona spiritualia in hac vita accepimus, suspiramus ad plenam possessionem.

§. III.

Duas prætereas memorat Apostolus ad quas suspiramus, nempe ad adoptionem filiorum & redemptionem corporis nostri. De utroque gaudebant iudæi in primitiarum allatione. Nam gaudebant se esse in filios adoptatos, quia cum primitias deferrent Hierosolymam, recitabant Deuteron. 26. versiculum 5. ad 10. inclus. ubi versiculo 7. fatebantur se esse filios Dei, quia clamabant ad Deum Patrum suorum, & v. 9. & 10. fatebantur se tanquam filios in hæreditatem terræ Cananææ missos esse abundantis lacte & melle, de qua terra hæreditaria offerant primitias. Deinde in allatione primitiarum gloriabantur v. 5. 6. & 8. loc. cit. de redemptione ex servitute Ægyptiaca, quod ex durissimis servitiis, & summis miseriis manu fortiteroreque summo essent a Deo liberati. Nam hanc sacri codicis pericopen fuillè recitatam in lingua sancta cum primitiæ solenni ritu publice ad urbem sanctissimam deferrentur, affirmat *Majmon. T. 3. in titulo de primitiis c. 3. §. 10.* Quemadmodum igitur iudæi cum deferrent primitias, de filiatione, & liberatione ex servitute gloriabantur, ita dicit Apostolus, nos qui primitias Spiritus habemus, posse gloriari de manifestatione filiationis futura, & de futura liberatione nostrorum corporum ex servitute pecca-

peccati, quæ primitias Spiritus certissime sequantur,
sicut hæc primitias judaicas antecedeabant.

COMMA. V.

Galat. 4. v. 6.

Abba Pater.

§. I.

Quia dixerat Apostolo Galatas esse Dei filios, hinc dicit quod per Spiritum S. inhabitantem Deum vocare possint Abba. Non dicit Abh sed Abba. Nam nomen Abba magis æstimabatur, & majoris indicium amoris erat, quam nomen Abh, siquidem servi & ancillæ dominos suos non audebant vocare Abba, licet vocare eos possent Abh, ut testatur *Majmon. Operum T. 4. edit. minor Venet. tit. de hereditatibus c. 4. §. 5.* ubi addit rationem propterea non vocasse, Dominos suos Abba, ne res esset offenculo. Quod si autem servi essent botæ notæ, ut apud omnes illorū fama percrebuisset, tunc etiam hoc nomine Dominos potuisse appellare, quia hac ratione amabantur a Dominis, & habebantur optimo loco ad instar filiorum.

§. II.

Nomen Abba *Dievius in Epistolam ad Rom. c. 8. v. 5.* scribit denotare Patrem meum, sed licet interdum adhibeatur loco Hebrææ vocis אבא tamen etiam adhibetur loco Hebrææ vocis אבא sine suffixo scriptæ. Videatur *Elia Levitæ Metburgeman edit. Isnenfis in fol. f. 1. p. 1.* ubi exempla allegantur. Sed Abba esse
eius.